

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 520. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139952881392/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Fine

sinn; Ich bin nun wie ich bin, Schlecht, recht und doch ma-
hin! Ich bin nun wie ich bin.

sær sin Frel-ser hav-de kjær. Ma-ri-a Mag-da-

nier-lich, Nicht kostbar; a-ber zier-lich; Das ist meth Sym-bo-

le - ne, Be-klemt, for-ladt og ee - ne, Vil søvnm - me hen i

lum! Was scher ich mich da - rum!

Grad, og veed slet in - tet Rasd.

*Herefter gentages fra
tegnet 55 til Fine.*

De to andre melodier har (med deres svage indlæser om Sperontes' 2 lijer kortere »Vergangte Frühlingslust« — 2. Fortsetzung 1743, nr. 34 — jf. Z. 3436) næppe interesse i denne forbindelse. Ops 5 Sand 49 af synes at være uden betydning. — Om Rosenknap-strofen i almindelighed, dens udbredelse i Tyskland, og om Sperontes-melodiens forhold til J. S. Bach m. m. se min afhandling »Folkelig kunstsang i Danmark« (Danmarks sangleserforenings årsskr. f. 1947) s. 32 ff., særlig note 93 m. henvisn. til Ph. Spitta, M. Friedländer og Edw. Fuchs. — Strofer af lignende type hos Rathgeber I, 5 (7 linier), II, 11 (8 lin.) og III, 2 (12 lin.).

XII

15 (298): *Her er nyt fra Dødens porte* —

Ingen egentlige strofeparallelter, men påfaldende lighed med indvielseskantaten til Kolding kirke 1758 (ærv. udg. III, s. 227; jf. Harald Vilstrups bemærkning om kantatens indholdsmæssige sammenhæng med Sv. 59 — i min anl. Brorson-alb. s. 65, note 2). Stiller man kantatens 3 liniegentagelser og vor nr. 13's sidste linier (»Hallelujah! Triumph! ... etc.«), får metrisk kongruens af afsnitene: Aria (lin. 1-4), recitativ (lin. 7-11), aria (lin. 12-18). — Sand I, 41 deler digtet i 3 strofer til samme